

La violència sexual a l'Institut del Teatre i la prevenció

La desgraciada realitat dels abusos a l'Institut del Teatre que ha sortit a la llum aquests dies ens torna a mostrar una forma de violència que hem d'eliminar per sempre més. La violència sexual i l'abús de poder, exercits majoritàriament contra noies adolescents son fets molt perjudicials per a les víctimes, les seves famílies i l'entorn de les mateixes.

Quan coneixem aquests fets, ja sigui en centres educatius, entorns esportius i d'oci dels nens, nenes i adolescents, el rebuig social és gran i molt compartit. També ho és la legítima demanda de responsabilitats i de fer el possible per tal que no es tornin a produir.

La primera resposta urgent ha de ser, necessàriament, el suport a les víctimes. Garantir que totes les víctimes saben on poden obtenir ajuda i la reben, que aquelles que ho decideixin, recorrin a la via judicial, que aquelles que no volen o no poden també tinguin garantit el dret a l'acompanyament i l'assistència. Elles seran el centre d'atenció per la seva recuperació però la resposta institucional i social ha d'evitar afegir més dolor i qualsevol tipus de revictimització. Cada vegada que surt a la llum una situació com el cas de l'Institut del Teatre hem de trencar els mites i oferir un suport que no qüestiona, que no culpabilitza, que no jutja a les víctimes, un suport que repara. **La responsabilitat d'aquesta violència es de qui l'exerceix i de qui no fa res per evitar-la o aturar-la, no de qui la rep.**

El fet que la violència sexual es doni en organitzacions i entorns que donen servei i atenció als nens, nenes i adolescents – en aquest cas una institució educativa pública - no es deu només a les oportunitats de contacte entre els agressors i víctimes menors. Ja fa temps que les pràctiques preventives (protocols d'actuació en cas d'assetjament, certificats penals negatius d'antecedents sexuals, etc.) vigents en aquestes organitzacions son clarament insuficients. **L'agressor hi troba amb facilitat la manera d'abusar de la víctima en un context que no la protegeix prou.** Un clar exemple d'aquesta vulnerabilitat ens el dona, precisament, el cas de l'Institut del Teatre, però també el podem trobar en els abusos denunciats fa uns mesos a l'Aula Municipal de Teatre de Lleida. El degoteig de notícies sobre abusos i violència en el marc de les organitzacions és continu i massa sovint la resposta es debat entre la

sorpresa i l'estupefacció per part de les persones amb responsabilitat en aquestes organitzacions.

Les entitats i persones expertes, en canvi, fa temps que oferim el nostre suport, coneixement i experiència per la implementació de mesures reals i eficaces per prevenir i per actuar correctament quan es detecten conductes d'aquest tipus. Davant una situació de violència els rumors no existeixen, no hi ha rumors, existeixen les sospites o els indicis, i amb això n'hi ha prou per entomar la responsabilitat i activar un protocol que esclareixi la situació. Quan no s'actua la situació es perpetua i es vulnera el dret de totes les futures víctimes que no s'estan evitant.

Des de Prevensi (prevensi.es/ca) creiem que, per tal d'evitar la violència sexual a les organitzacions, institucions i entitats que atenen nens, nenes i adolescents s'han de reforçar i actualitzar les mesures preventives. Tenim exemples a molts països i models preventius que podem incorporar. Introduir millores com la formació constant dels professionals implicats, el seguiment de la adequació dels protocols preventius, l'homologació externa dels plans preventius i la seva revisió bianual, la selecció preventiva de qui treballa en aquestes organitzacions, son només alguns exemples de recursos preventius que serveixen per aquesta finalitat i que ja existeixen a països com Anglaterra, Austràlia, Suècia, etc.

Volem insistir en que aquestes solucions existeixen, son possibles i son imprescindibles per prevenir la violència sexual. I insistim també en que això interpel·la a totes les institucions, entitats, organitzacions i centres (no només a l'Institut del Teatre o la Diputació de Barcelona, però també a ells) a posar aquestes solucions preventives en marxa, a assessorar-se si ho necessiten, a no mirar cap a una altra banda. Cal tenir la voluntat i el coratge d'actuar contra aquesta forma de violència. L'eliminació de la violència sexual és una tasca urgent.

Si teniu interès en publicar la informació o en ampliar-la amb les nostres valoracions des de PrevenSI us podeu posar en contacte amb:

Núria Iturbe Ferré: nuria.iturbe@prevensi.es 658 80 80 98